

Evangelí del dimarts de la setmana XXV de durant l'any: la família de Jesús

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana XXV de durant l'any. “La meua mare i els meus germans són els qui escolten la paraula de Déu i la posen en pràctica”. Fixar-se com Maria medita en el cor les paraules del seu fill és un bon camí per aprendre a escoltar Déu i complir amb decisió la seva voluntat.

Evangelí (*Lc* 8, 19-21)

La mare i els germans de Jesús anaren a trobar-lo, però hi havia tanta gent que no se li podien acostar. Algú li va fer saber:

—La teva mare i els teus germans són aquí fora, que et volen veure.

Ell els respongué:

—La meva mare i els meus germans són els qui escolten la paraula de Déu i la posen en pràctica.

.....

Comentari

Contemplem Jesús assegut, envoltat d'una munió de gent, la qual instrueix amb la paraula. Ell mateix és la Paraula divina feta carn, com aquesta llum que no s'ha de tapar amb un gerro, sinó que, posada sobre un portallàntia (cf. *Lc* 8, 16), il·lumina les consciències de tothom.

Dins aquesta multitud ens trobem nosaltres. Volem ser com Samuel, del qual diu l'Escriptura que mentre creixia, la seva proximitat i atenció al Senyor era tan gran que cap de les paraules que Déu li dirigia va caure en buit (cf. 1 Sa 3, 19); o com Maria de Betània, que “es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula” (Lc 10, 39).

Inesperadament, alguns dels presents interrompen Jesús per avisar-lo que havien arribat la seva mare i altres familiars. Han vingut a buscar-lo, potser, perquè la conversa s'ha prolongat més del que havien previst. Era ja habitual: la gernació gaudia en escoltar el mestre de Natzaret; “estava admirada de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei” (Mc 1, 22). Jesús aprofita la interrupció per desvetllar una realitat que els oients no esperaven: el veritable parentiu amb

Jesús procedeix, més que dels llaços de la sang, de l'escolta de la seva paraula.

Així actuava Maria, la mare de Jesús: abans de concebre'l al seu si escoltava Déu, ponderava en el cor les paraules i les posava per obra. Així va donar com a fruit virginal el mateix Fill de Déu. Ella és model dels deixebles de Jesús. Escoltant-lo i identificant-nos-en amb els ensenyaments no només som deixebles sinó que esdevenim germans de Jesús, fills d'un mateix pare. Només així podrem donar fruit: que molts descobreixin el seu parentiu amb Déu, la seva filiació divina.

Sant Josepmaria ensenyava que “cap fill de l'Església Santa no pot viure tranquil, sense neguitejar-se, davant les masses despersonalitzades: folcat, ramada, porcada, vaig escriure en alguna ocasió. Quantes passions

nobles hi ha en la seva aparent
indiferència! Quantes
possibilitats!” [1]

[1] Sant Josepmaria, *Forja*, n. 901).

Josep Boira // Photo: Priscilla Du
Preez - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
dimarts-de-la-setmana-xxv-de-durant-
lany-la-familia-de-jesus/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-dimarts-de-la-setmana-xxv-de-durant-lany-la-familia-de-jesus/) (15/03/2026)